

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591133960432.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Denne Stortalenhed mishagede Englands Ambassadeur, hvilken mindede om, at alle prægtige Zirater i Kunster og Videnskaber fandtes indenfor hans Ejlands Indemærker; at allerede i gamle Dage hos Tacitumg) blev *Briternes Skarpsindighed foredraget for Gallernes Flid*; at Englænderne overgik de Andre i naturlig Færdighed og Vindskibelighed; at de alle Tider havde været de Franskes 177 Læremestre; at de i maadeholden Skrivemaade ere til Exemplo og Forundring for alle Udlændinge; at dem skyldes Æren for den rette Anordning af Naturens Studio; at kortsagt een eneste Lærd fra Oxford skinnede i det ganske Athen som en Stjerne af ypperste Størrelse blandt dunklere; saa at derfor den Mand enten knap kan være ved sit fulde Vid eller ogsaa maa være regeret af Misundelsens onde Syge, som dømmes anderledes end at England er hele den lærde Verdens Hoved, Fæstning og Skytsgudinde. - Ved saadan overmodig Tale mener Tysklands Ambassadeur sig udfordret og beklager sig svarlig over sit Navns Ringeagt blandt Englændere og Franskmænd, samt bebrejder først disse som Spaniernes, ja ofte ogsaa Tyskernes Lærlinge det ene og det andet Plagiat; dernæst omtaler han sine Landsmænds Fortjenester af boglige Kunster og deres mere navnkundige Paafund, og kaster selve Englænderne i Næsen den ærlige Forfatter af *det engelske Selskabs Historie Thomam Spraath*), hvilken sætter *Tyskernes efterforskende Gemyt* over de andre Folkeslags; siden sætter han trøstig sine Skribenter i hvilket som helst Fag, ja endog sine Kunstnere op mod de allervittigste af de udenlandske; dernæst praler han umanerlig af sit Folks Størrelse og mærkbare Herskab over Nabolandene mod Nord, hvis Sprog, hvis fornemmere Ungdom er det og dets Love følgagtig. - Til hans Stortalenhed svarer det lærde Nordens Ambassadeur om muligt endnu mere nachlæssigt end utaalmodigt, at i Folkeslagene var samme 178 Natur indgroet som *Cæsar's og Pompeji* hos *Lucanum* i):